

Dosar Nr.82 /2 /2006

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII A CIVILĂ CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIA CIVILĂ NR.278

Ședința publică de la 23 februarie 2006

Curtea compusă din:

Președinte	BOGASIU GABRIELA
Judecător	MARCU SIMONA CAMELIA
Judecător	LILIANA VIȘAN
Grefier	ELENA STANCIU

.....

Pe rol soluționarea recursului formulat de recurenta reclamantă ASOCIAȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI DIN ROMÂNIA-COMITETUL HELSINKI(APADOR-CH) împotriva sentinței civile nr. 3763/30.09.2005, pronunțată de Tribunalul București- Secția a VIII a Conflicte de Muncă, Asigurări Sociale , Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 6.897/CA/2005, în contradictoriu cu intimatul pârât GUVERNUL ROMÂNIEI-SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI.

La apelul nominal făcut în ședință publică s-au prezentat: recurenta reclamantă ASOCIAȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI DIN ROMÂNIA- COMITETUL HELSINKI(APADOR-CH) prin avocat Mihai Dan Constantin,lipsind intimatul pârât GUVERNUL ROMÂNIEI- SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință după care,

Părțile declară că nu mai au cereri prealabile de formulat și probe de administrat.

În temeiul art.150 cod.pr.civ. Curtea constată dezbaterile închise și acordă cuvântul pe cererea de recurs.

Recurenta reclamantă prin avocat solicită admiterea recursului .

În principal casarea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare și în subsidiar casarea sentinței în sensul admiterii acțiunii.

Cu cheltuieli de judecată,

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr.3763/30.09.2005 Tribunalul București – Secția a VIII-a Conflicte de Muncă, Asigurări Sociale, Contencios Administrativ și Fiscal a respins ca inadmisibilă acțiunea formulată de reclamanta Asociația

pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki în contradictoriu cu pârâțul Guvernul României – Secretariatul General al Guvernului, având ca obiect comunicarea de informații de interes public.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut că informațiile cerute de reclamantă fac parte din categoria informațiilor clasificate, fiind exceptate de la liberul acces al cetățenilor, conform art.12 alin.1 lit.b) din Legea nr.544/2001 și Legii nr.182/2002.

Împotriva acestei hotărâri judecătorești a declarat recurs, în termen legal, reclamanta care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței cu trimiterea cauzei spre rejudecare la aceeași instanță.

În motivarea cererii de recurs, întemeiată în drept pe dispozițiile art. 304 pct.9 și art.304¹ C.proc.civ, recurenta arată că soluția pronunțată este vădit nejustificată, întrucât accesul la justiție, în cazul în care se reclamă încălcări ale Legii nr.544/2001, este prevăzut de art.22 din această lege. În plus, art.13 din lege prevede că nu pot fi incluse în categoria informațiilor clasificate cele care favorizează sau ascund încălcarea legii de către o autoritate sau o instituție publică. Recurenta mai susține că OUG nr.101/2004 a fost respinsă în Parlament prin Legea nr.94/2005, publicată în Monitorul Oficial nr.322/15.04.2005.

Intimatul a formulat întâmpinare în care a solicitat respingerea recursului arătând în motivare, în esență, că recurentei-reclamante nu i s-a vătămat dreptul de acces la informații de interes public, prin răspunsul conținut de adresa nr.S.G.G. nr.16/80/r.p/26.07.2005, deoarece informațiile cerute au fost clasificate, în conformitate cu dispozițiile Legii nr.182/2002 privind protecția informațiilor clasificate.

Analizând sentința recurată, în raport de criticile formulate, cât și din oficiu, în temeiul art. 304¹ C.proc.civ, Curtea apreciază că recursul este fondat.

Astfel, prin cererea expediată cu confirmarea de primire nr.419/14.07.2005 recurenta a solicitat Guvernului României, în temeiul dispozițiilor Legii nr.544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, copii de pe stenogramele ședințelor de guvern în care s-au dezbătut și adoptat, în perioada 2001 – 2004, acte normative cu privire la situația „Rafo” S.A. Onești, inclusiv stenograma ședinței în care a fost dezbătută și aprobată OUG nr.101/2004 privind preluarea de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului a unor creanțe fiscale asupra societăților comerciale „Rafo” S.A. Onești și S.C. „Carom” S.A. Onești (a se vedea filele 7-8 din dosarul de fond).

La data de 28.06.2005, prin adresa nr.16/80/r.p/2005, Guvernul României a comunicat recurentei-reclamante că informațiile pe care aceasta le-a solicitat sunt clasificate ca fiind secrete de stat, cu nivelul de clasificare „strict secret”, potrivit dispozițiilor Legii nr.182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, motiv pentru care sunt exceptate de la liberul acces

prin art.12 alin.1 lit.b) din Legea nr.544/2001 (a se vedea filele 9-11 din dosarul de fond).

Potrivit art.2 alin.1 lit.b) din Legea nr.544/2001, prin informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației.

Conform art.12 alin.1 lit.b) din actul normativ mai sus citat, se exceptează de la accesul liber al cetățenilor „informațiile privind deliberările autorităților, precum și cele care privesc interesele economice și politice ale României, dacă fac parte din categoria informațiilor clasificate, potrivit legii”.

Legea nr.182/2002 condiționează existența informațiilor clasificate de prezența unor liste proprii făcute de autoritățile publice care cuprind categoriile de informații secrete de stat în domeniile lor de activitate, potrivit art.22 alin.1 din lege, dar și de emiterea unei hotărâri de Guvern care aprobă și actualizează asemenea liste pe niveluri de secretizare elaborate sau deținute de autoritățile ori de instituțiile publice, conform art.22 alin.2 din același act normativ.

De menționat și faptul că, în temeiul art.24 alin.3 din aceeași lege, încadrarea informațiilor secrete de stat în unul dintre nivelurile prevăzute la art.15 lit.f) din lege se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. De asemenea, art.24 alin.4 din legea în discuție precizează că informațiile clasificate, potrivit art.15 lit.f) pot fi declassificate prin hotărâre a Guvernului, la solicitarea motivată a emitentului.

În raport de aceste prevederi legale, Curtea apreciază că în speță nu este vorba de existența unor informații clasificate, așa cum s-a reținut în mod nelegal de către tribunal, nefăcându-se dovada respectării acestei proceduri mai sus enunțate.

În plus, trebuie precizat faptul că prima instanță, deși a respins acțiunea ca inadmisibilă, a soluționat cauza pe fond, astfel că nu sunt întrunite cerințele impuse de art.312 alin.5 C.proc.civ. În consecință, Curtea nu va proceda la o casare cu trimitere a cauzei.

Sub aspectul daunelor morale solicitate, Curtea constată că acest capăt de cerere este nefondat, în speță nefiind întrunite cerințele art.998-999 Cod civil privind răspunderea civilă delictuală, atâta timp cât recurenta-reclamantă nu a dovedit că a suferit un prejudiciu moral, ca efect al răspunsului necorespunzător al pârâtului, deși avea obligația de a proba acest aspect, conform art.1169 Cod civil. Pe de altă parte, se are în vedere și faptul că autoritatea pârâtă a răspuns la cerere, așa cum a considerat necesar, în urma interpretării textelor legale aplicabile în cauză.

Instanța de control judiciar apreciază că în speță sunt incidente prevederile art.304 pct.9 C.proc.civ, deoarece instanță a făcut o greșită aplicare a legii cu ocazia pronunțării sentinței recurate.

În consecință, pentru considerentele anterior expuse, în baza art. 312 alin.3 C.proc.civ, Curtea va admite recursul, va modifica sentința recurată în sensul că va admite în parte acțiunea, va obliga pârâtul să comunice reclamantei informațiile de interes public solicitate prin cererea expediată cu confirmarea de primire nr.419/14.07.2005 și va respinge capătul de cerere având ca obiect plata de daune morale ca nefondat.

În temeiul art.274 C.proc.civ, Curtea va obliga intimatul-pârât la 500 RON cheltuieli de judecată în fond și recurs pentru recurenta-reclamantă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul formulat de recurenta reclamantă **Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki (APADOR-CH)** împotriva sentinței civile nr.3763/30.09.2005, pronunțată de Tribunalul București – Secția a VIII - a Conflicte de Muncă, Asigurări Sociale, Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr.6897/CA/2005, în contradictoriu cu pârâtul **Guvernul României – Secretariatul General al Guvernului.**

Modifică sentința recurată în sensul că admite acțiunea în parte.

Obligă intimatul pârât să comunice recurentei reclamante informațiile de interes public solicitate prin cererea expediată cu confirmare de primire nr.419 din data de 14.07.2005.

Respinge capătul de cerere având ca obiect plata de daune morale ca nefondat.

Obligă intimatul pârât la 500 RON cheltuieli de judecată în fond și recurs pentru recurenta reclamantă.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 23.02.2006.

PREȘEDINTE
Bogasiu Gabriela

JUDECĂTOR
Marcu Simona Camelia

JUDECĂTOR
Liliana Vișan

GREȘIER
Elena Stanciu

Tehnoredactor: LV

2 ex.

04.04.2006

Tribunalul București – S.8

Judecător fond: Daniel Severin